

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **Ing. arch. M. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7, adresa pro doručování nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4, o žalobě na ochranu proti nečinnosti a nezákonnému zásahu správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 3. 2014, č. j. 5 A 174/2012 - 57,

t a k t o :

- I. Stěžovateli **se neustanovuje** zástupce pro řízení o kasační stížnosti.
- II. Kasační stížnost **se zamítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal u Městského soudu v Praze dne 5. října 2012 žalobu označenou jako žaloba proti nečinnosti a nezákonnému zásahu Ministerstva vnitra a požádal o osvobození od soudních poplatků. Městský soud usnesením ze dne 6. února 2013 žalobci nepřiznal osvobození od soudních poplatků; toto usnesení však bylo zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 4. dubna 2013. Městský soud následně nepřiznal žalobci osvobození svým usnesením ze dne 19. srpna 2013; kasační stížnost proti tomuto usnesení zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 14. listopadu 2013.

[2] V návaznosti na to vyzval městský soud žalobce usnesením ze dne 5. února 2014 k úhradě soudních poplatků za podanou žalobu v celkové výši 4.000 Kč (2.000 Kč za každý typ žaloby), a to ve lhůtě čtrnácti dnů. Usnesení bylo žalobci doručeno 21. února 2014, lhůta pro zaplacení uplynula dne 7. března 2014, žalobce však poplatek nezaplatil. Již 28. února 2014 zaslal soudu e-mail, v němž požádal o „ústní jednání“ a uvedl, že nemá peníze na zaplacení poplatku; výzvu soudu proto považuje za protiprávní a absurdní.

[3] Městský soud usnesením ze dne 12. března 2014 řízení o žalobě stěžovatele na ochranu proti nečinnosti a nezákonnému zásahu správního orgánu zastavil z důvodu nezaplacení soudního poplatku za podanou žalobu.

[4] Žalobce (dále též „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadá v záhlaví označené usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“). V kasační stížnosti namítá, že citovaným usnesením byla porušena jeho lidská práva, právní tradice, zvyklosti a základní procesní zásady. Městský soud dále stěžovateli nedal možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jejich vydáním. Současně stěžovatel požádal Nejvyšší správní soud o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[5] Nejvyšší správní soud vzhledem k předmětu posuzované věci (tj. kasační stížnost směřující proti usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku) netrval na zaplacení soudního poplatku ani na povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti z důvodu řetězení řešeného problému (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 Afs 65/2007-37, a ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007-77). Bylo však nutné se zabývat žádostí stěžovatele o ustanovení zástupce a v souvislosti s tím vyhodnotit potřebu zastoupení stěžovatele v řízení o kasační stížnosti.

[6] Z ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. vyplývá, že pro rozhodnutí ustanovení zástupce v řízení zákon vyžaduje kumulativní splnění dvou podmínek, jednak nedostatek prostředků, který by odůvodňoval osvobození od soudních poplatků, jednak též nezbytnou potřebu takového rozhodnutí k ochraně práv účastníka. Z důvodu již výše zmíněného řetězení řešeného problému posouzení majetkových poměrů stěžovatele ve vazbě na osvobození od soudních poplatků zdejší soud neposuzoval splnění podmínek pro osvobození od soudního poplatku.

[7] Po zhodnocení obsahu kasační stížnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v projednávané věci není nezbytná potřeba zastoupení stěžovatele v kasačním řízení prokázána. Kasační stížnost má v rámci daných možností požadované náležitosti a stěžovatel v ní srozumitelně vysvětlil, proč považuje napadené usnesení městského soudu za nezákonné a z jakých důvodů tak dovozuje. Nejvyššímu správnímu soudu nic nebrání, aby o stěžovatelem formulované kasační stížnosti věcně rozhodl. Za této situace tedy Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl.

[8] Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Stěžovatel nezpochybňuje, že soudní poplatek nezaplatil.

[9] Jedinou kasační námitkou, která tedy směřuje proti usnesení o zastavení řízení, je tak tvrzení stěžovatele, že městský soud mu nedal možnost se k věci vyjádřit. Tato námitka však není důvodná. Městský soud ve věci samé vůbec nerozhodoval, a tudíž stěžovatel nemohl být na svých právech namítaným způsobem zkrácen. Právě z důvodu, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek za podanou žalobu, k čemuž byl ze strany soudu opětovně vyzván, řízení dále nepokračovalo, v jeho průběhu nebylo nařízeno ústní jednání a soud řízení zastavil.

[10] Zbývající námitky nesměřují proti nyní přezkoumávanému usnesení. Nejvyšší správní soud se nadto některými námitkami již zabýval v rozsudku ze dne 14. 11. 2013, č. j. 1 As 97/2013-27.

[11] Nedůvodnou kasační stížnost proto Nejvyšší správní soud dle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s.

[12] Vzhledem k tomu, že stěžovatel neměl ve věci úspěch a žalovanému nevznikly náklady nad rámec jeho úřední činnosti, Nejvyšší správní soud jím dle § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., nepřiznal náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. května 2014

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu